

Ref: SGU, Sveriges Geologiska Undersökning

http://www.sgu.se/geodigitalia/rapporter/brap_00920.pdf

Denna sida verkar ha tagits bort 2014-05-13, fanns dagen innan men inte den 14:e.

Kalkförekomster och kalkfyndigheter Josef Eklund 1931 (89 sidig rapport)

Skånes kambro-siluriska Kalkstensförekomster sidan 45

Utdrag av rapporten som handlar om Bjärsjölagårds Kalkbrott.

Silurformationen är i Skåne i regel utbildad som en ofta något kalkiglerskifferformation. De renare brytvärda kalkstensinlagringarna äro dock helt underordnade och hittills kända endast från silurformationens översta leds, Klintagruppens, undre del. Detta kalkstensförande lagrets utgående är känt dels från trakten av Bjärsjölagård och Övedskloster, dels från Ringsjöns västra strand men endast vid Bjärsjölagård är förekomsten av brytvärda lager säkert påvisad.

Kalkstenslagret vid Bjärsjölagård är 5 -6 m mäktigt, om mindre skifferband inräknas. Det underlagras av grå skiffer med nedåt avtagande inlagringar av smärre kalkstensbollar och band, samt överlagras av blågrå skiffer med smärre, hårdare kalkiga band och kalkstenslager, de senare delvis användbara. Ännu högre upp följer sandsten. Det egentliga kalkstenslagret består dels av ren, kristallin ljusgrå eller rödlätt kalksten, som bildar tjocka bankar, dels av gråblå tät förmodligen mindre ren kalksten, som till stor del är uppdelad i runda knölar, uppåt ofta med lerig mellanmassa.

I de gamla kalkbrotten sydväst om Bjärsjölagård är kalkstenslagret starkt uppblandat med skiffer, mindre mäktigt och kalkstenen av låg kvalitet. Analyser på Bjärsjölagårds kalksten visa övervägande ren kalksten med karbonathalter på 92 -97 % med högst 1 % MgO, dels mera oren kalksten med 80 % karbonat med nära 2 % MgO.

Bjärsjölagårds kalksten lämpar sig på grund av sin fasthet för schaktugnsbränning och giver en mycket högvärdig bränd kalk.

Den kända längden på utgåendet vid Bjärsjölagårds brott är nära 400 m, varav 150 m äro till större delen utbrutna. Jordbetäckningen är obetydlig men tilltager förmodligen på andra sidan en bäck i öster, så att en fortsättning av brottet åt detta håll kan vara omöjligt. Åt väster torde jordbetäckningen sakta tilltaga men var gränsen för dagbrottets utvidgning åt detta håll går är ej säkert känt. Dagbrottstillgångarna torde kunna skattas till 1;4 mill. ton övervägande högvärdig kalksten, en kvantitet som ytterligare undersökningar av jorddjup och kalkstensmäktighet i strykningens riktningen möjligen kan fördubbla.

I de södra sektionerna av kalkstensutgåendet i Kärrstorp, Kärrby och Skartofta är det ej säkert känt huruvida lagret innehåller brytvärd kalksten. Skulle så vara fallet, är det tänkbart att inom partier längs utgåendet med ringa jordbetäckning anlägga dagbrott. De kvantiteter kalksten som kunna förväntas torde dock högst bli av Bjärsjölagårdsbrottets storleksordning.